

Marina Isdal
Johan Hjortsvei 43
5081 Bergen

Alver Kommune
Postboks 4
5906 Frekhaug

Bergen, 10. februar 2022

KLAGE PÅ AVSLAG PÅ SØKNAD OM DISPENSASJON OM BYGGEGRENSE MOT SJØ FOR OPPFØRING AV UTHUS OG STUPEBRETT – GBNR. 244/11 EIDSNES INDRE

Vi viser til sak 21/7504 og ønsker herved å utøve klageretten på vedtaket som vi mottok 21.01.2022.

Søknaden vår gjaldt som beskrevet ovenfor dispensasjon fra byggegrense mot sjø for oppføring av uthus og stupebrett. Vi har gjennomgått det mottatte avslaget og tar til etterretning at et stupebrett kan virke privatiserende for strandsonen slik som beskrevet, dvs. at vi ikke ønsker å klage på denne delen av avslaget selv om mange nok kunne ha hatt glede av et slikt tiltak.

Når det gjelder den delen av avslaget som omhandler uthuset ønsker vi å argumentere for at avslaget bør kunne reverseres basert på følgende argumentasjon.

Vedtaket er, slik vi oppfatter det, i hovedsak basert på at plasseringen av uthuset gjør at bebyggelsen vil komme nærmere sjøen enn slik situasjonen er i dag, at dette vil øke privatiseringen i strandsonen og at det i flg. hva som kan leses av svaret fra Statsforvalteren og hva som kan leses i «Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen» datert 28.05.2021, utgitt av: Kommunal- og moderniseringsdepartementet, så er anbefalingen at:

«9.4. Utvidelse av eksisterende bebyggelse

Utvidelse av eksisterende bygninger bør, dersom dette er mulig, skje i retning bort fra sjøen.».

Vi oppfatter dette som at uthuset ikke må, men bør plasseres lengst mulig bort fra sjøen. Det vil igjen si at det kan være argumentasjon og hensyn som tilsier at denne anbefalingen nødvendigvis ikke alltid må følges.

Vi oppfatter videre at Statsforvalteren med sin uttalelse; «Vi rår i utgangspunktet til at tilbygg i standsona vert plassert lengre vekk frå sjø enn eksisterande bygg. Det bør vurderast om dette er ein moglegheit i denne saken.», ikke motsetter seg oppføring av et evt. uthus som sådan, men fokuserer på plasseringen.

Lindås ligger i sone 2 etter de statlige planretningslinjene for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen, der presset på arealene er stort, ref. igjen «Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen» datert 28.05.2021, utgitt av: Kommunal- og moderniseringsdepartementet:

«9. Retningslinjer for andre områder der presset på arealene er stort (sone 2)

Kysten i Agder og deler av kysten i Rogaland, Vestland, Møre og Romsdal og Trøndelag, anses som områder der presset på arealene er stort. Presset er ikke nødvendigvis stort i hele kommunen, men knytter seg til enkelte attraktive områder langs kysten.»

Når det gjelder presset det refereres til i retningslinjene over er det vel ganske nærliggende å nevne at det er store uberørte strandarealer i tilknytning til vår eiendom, mellom vår eiendom og industriområdet, som i liten grad utnyttes pr. i dag. Presset i akkurat vårt område skulle derfor kunne defineres som «ikke nødvendigvis stort i hele kommunen». Vi forstår at vårt evt. uthus ikke kan sammenlignes med industriområdet og mulighet for arbeidsplasser og inntekt for kommunen, men det må være mulig å være enig i at presset mot området neppe blir økt av et slikt industriområdes tilstedeværelse. Om vi får tillatelse til å oppføre en bod som en forlengelse av allerede eksisterende hytte vil ikke dette føre til mer press og trangere kår for allmenhetens tilgang til strandsonen.

Det er videre anført av Statsforvalteren at det ligger tre fritidsboliger spredd i området hvor hytten ligger. Dette er korrekt, men det er også et faktum at disse hyttene ligger lokalisert på en strandlinje som anslås å være mer enn 2 kilometer lang og hvor disse til sammen innehar en strandlinje på mindre enn 200 meter og hvor det er bukter og nes og små øyer som muliggjør aktiviteter for allmenheten. Spesielt vil dette være realiteten om strandlinjen mellom vår eiendom og industriområdet ryddes for alt søppelet som har drevet i land og ellers tilrettelegges noe slik at strandsonen kan benyttes for allmenheten til rekreasjon.

Uavhengig av denne saken mener vi at strandsonen mellom industriområdet og vår eiendom vil bli en perle om det avsettes midler til nødvendig oppgradering da området slik det fremstår i dag dessverre er veldig lite egnet til rekreasjon.

Det er korrekt at uthuset slik det er plassert i søknaden vil komme nærmere sjøen og heller ikke bak den eksisterende hytten, men uthuset er foreslått plassert ut mot en skrent og tett inntil hytten, noe som gjør at det verken praktisk eller visuelt vil øke opplevelsen av å være et privatiserende element, ref. situasjonsplanen som viser terrenget/kotene mot sjø. Hytten ligger der den ligger og et tilknyttet uthus vil ikke kunne oppfattes som et ytterligere hinder for allmenhetens frie ferdsel i strandsonen, slik f.eks. et stupebrett kan bevirke. Det er en mindre sti mellom skrentens høyeste punkt og sjøen som et evt. uthus ikke vil hindre bruk av og som intuitivt vil være der den som ønsker å følge strandlinjen vil bevege seg.

Når dette er sagt er det etter vår mening ganske usannsynlig at noen vil ha noe spesielt ønske om å bedrive fritidsaktiviteter langs sjøen på dette stedet all den tid det er forholdsvis bratt til sjøen, vandedybden i sjøen utenfor svabergene er svært liten og det ikke finnes muligheter for fritidsaktiviteter slik som å ligge og sole seg, fiske etc. Det er uansett ikke noe bygningsmessig som hindrer allmenheten i å gå langs sjøen her, selv om det vil kreve noe smidighet pga. topografien.

Plassering av uthuset vil således ikke endre tiltakets avstand til hva en vel må kunne kalle eller definere som funksjonell strandsoner (med funksjonell strandsoner mener vi den sonen som innbyr til aktiviteter utover det å gå). Tiltaket ligger derfor langt unna den delen av strandsonen som vil være funksjonell for aktiviteter, selv om den i luftlinje ligger nærme sjøen.

For å gjøre denne delen av strandlinjen mer tilgjengelig for allmenheten er vi villige til å ruste opp stien og bringe den frem til naboeiendommen slik at det vil være mulig å ta seg inn i utmarken bak vår eiendom på en fornuftig måte og derfra videre langs strandsonen uten å måtte klatre i terrenget. Om kommunen finner dette å være en mulig

og god løsning vil vi selvsagt utføre dette arbeidet så skånsomt som mulig og i samarbeid med og iht. instruksjoner fra kommunen.

Uthuset har fått sin plassering ut fra særlige hensyn til terrenginngrep og visuelle kvaliteter. Hovedtanken har vært at bygningsmassen skal hindres fra å spres utover tomten for derigjennom å unngå ytterligere privatiserende karakter og samtidig hindre et uryddig visuelt uttrykk. Videre vil vi unngå terrenginngrep og felling av trær – det er ikke behov for hverken terrenginngrep eller felling av trær der uthuset nå er plassert. Dette mener vi er viktige og gjennomtenkte begrunnelser for nettopp den plasseringen vi har valgt.

Vi viser også til at uthuset slik det er tenkt bygget og fremstår på tegningene ikke vil ha vinduer eller annet som muliggjør utsyn fra uthuset ift. hvem som evt. vil passere langs sjøen, samt at uthuset vil redusere utsyn fra hytten til omgivelsene mot vest.

Når det kommer til behovet for et uthus vil dette i første rekke være relatert til opprydding og lagring av utstyr, verktøy og materialer noe som vil fjerne visuell støy fra eiendommen. Vi har som kjent ingen veiforbindelse til hytten, men må benytte båt om vi vil frakte større gjenstander og utstyr. Dette bevirker at vi har mer lagret i og rundt hytten enn kanskje normalt er. Dette er f.eks. verktøy, maling og annet til vedlikehold, samt utstyr til båten, dykkerutstyr, bøyer, fiskeutstyr, redskaper, materialer, trillebårer etc. Mye av dette må dessverre oppbevares utendørs da lagringskapasiteten i hytten er begrenset, og vi selvsagt må rive det provisorisk oppsatte uthuset som kun var ment å beskytte tingene våre og ømfintlige materialer ifm. byggingen av hytten og nå er fullstappet for å dekke vårt lagringsbehov. Slik vi ser det er det derfor et rimelig behov som ligger til grunn for søknaden.

I denne forbindelse vil vi vise til avsnittene nedenfor, i de statlige planretningslinjer som referert ovenfor, hvor det blir referert til mulighet for naustbygging ift. mulighet for fritidsfiske. Dette oppfattes som at styresmaktene mener at det finnes behov for å huse utstyr og evt. båt slik vi forstår det;

«9.2. Kommuneplan og reguleringsplan

Vurderingen vil være avhengig av hva slags type tiltak det gjelder. Det kan være grunnlag for å tillate visse tiltak nær sjøen, som for eksempel brygger, naust, næringstiltak og sjørettede reiselivsplanlegg. Det kan også være grunnlag for å tillate bruksendring av verneverdige naust og sjøboder til næringsformål og allmenntillegte formål.

Muligheten for fritidsfiske gjennom å tillate oppføring av naust og brygge skal også tillegges vekt i vurderingen av tiltak i 100-metersbeltet. Disse hensynene må veies opp mot hensynet til de allmenne interesser som er angitt foran, og mulighetene for felles brygger og naust bør også vurderes.»

Det ovenstående åpner slik vi ser det for bebyggelse for oppbevaring, noe som indikerer at både visuelle og bærekraftige tiltak skal vektlegges. Visuelle tiltak for det opplagte å fjerne objekter fra naturen som forstyrrer naturuttrykket samt bærekraft ved at ting skal tas vare på i et forsøk på å redusere fotavtrykkene vi etterlater oss.

Det understrekes at vi ikke har noen som helst planer for naust og derfor ingen planer om å søke om slik bebyggelse.

Vi håper kommunen finner vedlagte argumentasjon av en slik karakter at avslaget kan reverseres.

Med vennlig hilsen

Marine Isdal